

да ся поздрави байрамътъ. И въ това забунение доби Конда доволно время, да побъди страшътъ, която ся истина юначно брани и четири човекъци му уби, а такожде и да разсъче капищътъ, ако че бѣхъ ся той самъ и другарътъ му Узунъ Мирко ранили и само единъ Сърбинъ имъ бѣше оставалъ неповреденъ. Въ това время влезе Милое вънтрѣ; а такожде и Кара Георгій примина съ войнство-то си презъ градски-тъ хендеци безъ да го нѣкой отбие; Турци-тъ като ся пробудихъ и видяхъ това, скочихъ на оружие да ся браняжъ; и по право започна ся сега очеятеленъ бой, въ кой-то загина Чарапичъ, кой то бѣше приминалъ презъ единъ тъй нареченикъ Стамбъль-капищъ. На 10-тиятъ часъ (по Европ.) освоихъ Сърби-тъ Бѣлградъ.

Сърцъто на турско-то войнство прехвърли ся въ крѣпостътъ, и затова ниможихъ нещъ тъй лѣсно да привеземътъ. Нѣ като ся намѣстихъ Сърби-тъ на единъ островъ подоло отъ Бѣлградъ въ Дунавътъ и пресъкохъ имъ путь-тъ, презъ кой-то добивахъ въ крѣпостътъ хранъ и други за животъ потрѣбни работи, принуди ся самъ Гушанцъ-Али да остави крѣпостътъ и още презъ Декемврій вмѣсти ся съ свои-тъ карджали на 8 голѣмы гиміи и отиде въ Видинъ.

Следъ това като отиде Гушанцъ, намѣсти ся въ крѣпостътъ другъ единъ паша по имя Сулиманъ, кого-то Сърби-тъ пустнахъ свободно вънтрѣ.

Сърби-тъ почнахъ да прави жътъ съ Турци-тъ въ Бѣлградъ голѣмы злочинія, затова на Кара Георгій видѣ ся това противно, и искаше да ги малко докара въ по-пристоеенъ рѣдъ; и като